

# БУДИ ПОНОСАН МУСЛИМАН

علامة المسلمين

< Српски - الصربية >



др. Закир Наик

ذاكر عبد الكريم نايك



Превод и рецензија:

Амра Клица  
Љубица Јовановић

ترجمة و مراجعة:

عمرة داتسيتش  
ليوييتسا يوفانوفيتس

## Буди поносан муслиман



Хвала Богу. Нека су спас и мир на Божијег Посланика, његову породицу и све његове другове.

**А када ти дођу они који у речи Наше верују, ти реци: "Селамун алејкум!"** (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 54.)

**Када поздравом поздрављени будете, лепшим од њега отпоздравите, или га узвратите, јер ће Бог за све обрачун тражити.** (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 86.)

Господару, рашири моја прса, олакшај задатак мој, отклони узао са језика мог, да би разумели говор мој.

### Необична тема

Многи се у чуду питају: "Шта обележје/етикета има са исламом и муслиманима!?" Већ на самом почетку се чудите шта је сврха ове теме, а ја сам на почетку цитирао следећи одломак:

**А када ти дођу они који у речи Наше верују, ти реци: "Селамун алејкум!"** (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 54.)

Овим одломком је муслиманима наређено да називају селам једни другима кад год се сретну. У другом одломку Узвишени каже:

**Када поздравом поздрављени будете, лепшим од њега отпоздравите, или га узвратите, јер ће Бог за све обрачун тражити.** (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 86)

Дакле, обавезни смо на сваки поздрав узвратити још бољим поздравом, или макар истим. Ако нам неко каже:

"Есселаму алејкум!/Нека је мир на вас", одговорићемо: "Алејкумус-селам ве рахметуллах!/И на вас мир и Божија милост" Ако нам неко каже: "Есселаму алејкум ве рахметуллах!/Нека је мир на вас и Божија милост", одговорићемо: "Алејкумус-селам ве рахметуллахи ве берекатуху!/И на вас мир и Божија милости и благослов"

Многи муслимани, који су власници великих компанија и запошљавају велики број људи, када радници пролазе поред њих и називају им селам, одговарају климањем главом или нешто промрмљају. Некима је, чак, мука уопште да одговоре на селам. Такви директно крше Божију наредбу наведену у 86. одломку поглавља Ен-Ниса.

**"Добро јутро"**

Најзаступљенији поздрав на Западу гласи: "Добро јутро." То је западњацима омиљени поздрав. Замислите дан који је почео кишом. Киша лије "као из кабла". Магла се спустила и хладно је. Улицама теку потоци кишнице. По таквом времену, нервозни пешачите ка послу. Неко вас на улици сретне и каже: "Добро јутро!" Шта је добро у таквом тмурном јутру!?

Кад учитељ уђе у учионицу, сви ученици су обавезни да устану и у хору да кажу: "Добро јутро!" Можда је учитељ дошао нервозан на наставу. Можда је пре поласка на посао имао жестоку свађу са женом. Можда дубоко у своме срцу проклиње то јутро и жели да му се више никад такво јутро не понови. Упркос томе, кад му ученици у хору кажу: "Добро јутро!", он одговара: "Добро јутро!" Шта је добро у јутру које почиње породичном свађом!?

Муслимани имају најбољи поздрав: Есселаму алејкум/ Нека је мир на вас! Без обзира да ли је дан сунчан или је "провала облака", без обзира да ли сте се са неким свађали и без обзира да ли сте добро расположени или нервозни - поздрав Есселаму алејкум је прикладан за сваку прилику.

Покушавам да схватим зашто хришћански свет користи било који други поздрав осим оног који је Исус користио у Библији. У Новом Завету се спомиње случај након наводног Исусовог распећа, када је ушао у Горњу собу и окупљене апостоле поздравио речима: **Шалом алекум!** (Лука, 24:36)

Преведено са хебрејског на арапски, рекао је: Селам алејкум/Нека је мир на вас. Најбољи облик поздрава је универзални поздрав: Есселаму алејкум.

Божији Посланик, Мухаммед, мир над њим, је увек први називао селам. Многи његови другови су покушали први да назову селам, али би их Веровесник сваки пут претекао. Од Ебу Хурејре, мир над њим, се преноси да је Веровесник, мир над њим, рекао: **"Онај на јахалици назива селам пешаку, пешак назива селам човеку који стоји, мања група људи назива селам већој групи."**<sup>1</sup>

Веровесник, мир над њим, је, такође, рекао да је **право сваког муслимана код његовог брата да му одговори на селам.** (Муслим, 3. том, Књига селама, поглавље број 903, хадис број 5378)

Млађа особа назива селам старијој, а особа која силази назива селам особи која се пење. Овако нас је научио Веровесник, мир над њим.

Узвишени Бог каже у Кур'ану:

**А када ти дођу они који у речи Наше верују, ти реци: "Ес-селаму алејкум/Мир вама!"** (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 54)

Како ћемо испоштовати ову Божију наредбу? Како ћемо препознати особу која верује у Божије речи? Како ћу знати да је неко верник, осим ако то на њему препознам?

На свакој конференцији, делегати носе етикете или беџеве. На њима пише име делегата, његова титула, или место одакле долази. Ако се ради о конференцији интелектуалаца, буде наведена професија делегата: доктор, инжењер, адвокат и слично. Ако је у питању конференција медицинских наука, на етикети се, чак, спомиње ужа област специјализације сваког делегата, на пример: кардиолог, неуролог, уролог, педијатар и

<sup>1</sup> Муслим, 3. том, „Књига селама“, поглавље број 901, хадис број 5374.

слично. Та етикета, коју делегат носи, је врста неформалног представљања. Уколико желите са неким започети разговор о срцу, питаћете особу која носи етикету кардиолог. Уколико желите више информација о мозгу, прићи ћете особи са етикетом на којој пише неуролог. Дакле, етикета и беџ су облик неформалног представљања.

Сваки муслиман би требао носити етикету. Не мислим само на беџеве, који су корисни али нису практични. У нашој организацији, ИРФ, имамо беџеве на којима пише: Нема божанства осим Бога, Кур'ан је Божија реч и слично. Беџеви могу бити корисни, јер привлаче пажњу немуслимана, са којима можете започети разговор о исламу. Ипак, беџеви нису практична етикета као што је практична она коју муслимани носе вековима и која је присутна и данас. Говорим о бради и капи.

Зашто муслимани не носе ова два велика обележја? Неко ће упитати: "Какве везе брада и капа имају са исламом? Морам ли носити капу и пуштати браду, да би ме Бог препознао да сам муслиман?" Наравно, Богу наша спољашња обележја нису потребна да би знао да ли смо верници или не. Он је Познавалац скривеног, Свезнајући. Питање које се поставља гласи: "Како ћу ја, обични човек, муслиман, знати да је особа која ми прилази муслиман или немуслиман?"

У Кур'ану Часном не постоји ниједан одломак који наређује пуштање браде. Међутим, на много места се каже: "Покоравате се Богу и Његовом Посланику." То значи да пракса Божијег Посланика, мир над њим, постаје обавеза за нас. Ибн Омер, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: **"Разликујте се многобожаца. Пуштајте браде, а кратите бркове."**<sup>2</sup> На основу овог хадиса, значајан део учењака сматра да је пуштање браде обавезно, због споменутог кур'анског одломка: Покоравате се Богу и Његовом Посланику. Неки сматрају да пуштање браде није строга обавеза, већ притврђени суннет Божијег Посланика, мир над њим. Без обзира на то да ли је брада обавезна или само пожељна, сваки прави муслиман треба да носи браду.

Неки ће рећи да им брада не стоји добро и да им се не уклапа са физиономијом лица. Док сам студирао медицину, имао сам веома ретку браду. Ипак сам је пустио, иако ми није добро стајала као што стоји другим муслиманима са јаком и бујном брадом. Један колега ме је охрабрио речима: "Хвала Богу, брада ти лепо стоји. Лице ти је постало светло." Чак и данас, брада ми није јака као код многих, али је ипак пуштам из поштовања према пракси Божијег Посланика, мир над њим. Они који имају густу и лепу браду и пуштају је, имаће велику награду, ако Бог да.

Међутим, они који имају ретку браду, за коју би многи рекли да им се не уклапа са физиономијом лица, па је ипак пуста из љубави према Богу и Његовом Посланику, имаће још већу награду код Бога.

Питаћете се како можете да препознате да је неко муслиман само на основу браде, јер има и немуслимана који пуштају браду. Од свих мушкараца са брадом, 75% су муслимани. Њих 25% су немуслимати. Међутим, веома лако их можете разликовати. Немуслимати, иако пуштају браде, не крате бркове, већ и њих негују. Неки, поред браде, имају и друга обележја и симболе, као што су тика код хиндуса и крст код хришћана. Неки пуштају модерне браде, које подсећају на славне личности. Дакле, скоро увек можете на основу браде закључити да ли је неко муслиман или не.

<sup>2</sup> Хадис, бележи Бухари.

Поред браде, муслимани имају још једно значајно обележје. То је капа. Ношење капе није обавеза, јер није наређена ни у Кур'ану ни у хадисима. Међутим, пожељна је. На основу неколико хадиса које бележи Ел-Бухари, а преносе их Ибн Аббас, Енес ибн Малик и Абдуллах ибн Омер, Бог био задовољан њиме, разумемо да је Божији Посланик, мир над њим, покривао главу турбаном или неким другим одевним предметом кад год би изашао из куће. Неки хадиски учењаци су ишли тако далеко да нису прихватили хадис од особе која није покривала главу. Кад би им неко без капе или турбана испричао хадис, одбацивали су тај хадис, јер нису хтели да прихвате хадис од особе која не практикује праксу Божијег Посланика, мир над њим.

Капа је јефтина. Лако је можете набавити. Једноставна је за ношење. Не може никога повредити, али може чуда направити. Често путујем, хвала Богу. У земљама на Западу, моја капа увек упада у очи, јер је необична у споју са оделом и краватом. Често ме питају шта значи бела капа коју носим, а ја им одговарам да је то моја етикета, знак да сам муслиман. Тако почиње разговор и прилика за мисионарство, коју никад не пропуштам. То су та чуда о којима говорим. Бела капа привлачи знатичељу немуслимана, што вам даје прилику да проговорите нешто лепо о исламу.

Велики број муслимана носи белу капу у џамији, за време намаза, али чим изађу из џамије, стављају је у џеп. У чему је проблем? Да ли се бојите да се идентификујете као муслимани тамо вани?

Распитајте се код ваших старијих, рећи ће вам да су бела капа и брада некада биле показатељ часне и поштене особе. Данас је, нажалост, другачије. За такво стање смо највише криви ми, муслимани. Обезвредили смо значај ношења браде и капе. Истина је да су неки муслимани злоупотребили ове две етикете. Желе се показати "мачо" мушкарцима, ходајући надмено улицом. Због њих су многи скромни муслимани одустали од ношења капе. Међутим, то што је једна мала група људи злоупотребила браду и капу, не спречава нас да тим етикетама укажемо пуно поштовање, носећи их. Чак, хипотетички, да су сви који носе браду и капу лоши и арогантни, будите први који ће је носити из скромности и поштовања према пракси Божијег Посланика, мир над њим. Ваш пример ће убрзо следити десетак људи, затим стотину њих и тако редом. Морамо мењати предрасуде у друштву. То је наша одговорност.

Друга скупина муслимана која избегава да носи јавну ознаку муслимана су политичари. Боје се, уколико пусте браду и ставе белу капу, да ће им људи добацити: "Дакле, и ви сте муслимани!? Исти они муслимани који дозвољавају полигамију? Исти они муслимани који понижавају жене? Исти они муслимани који забрањују алкохолна пића?"

Замислите да морате да прођете кроз градску четврт која је пуна гангстера. Међутим, у руци носите аутоматску пушку и знате како се користи. Да ли ћете се плашити да прођете кроз тај квартал? Наравно да нећете. Гангстери вам неће прилазити, а ви ћете мирно ићи својим путем. Исто тако, уколико добро знате одговоре на најчешће постављена питања о исламу, нећете да се бојите да се јавно идентификујете као муслимани, нити ћете да се стидите због тога. Наш страх настаје због тога што нисмо обучени како да одговоримо на питања немуслимана. Из тог разлога сам написао књижицу Одговори на двадесет најчешће постављених питања о исламу.<sup>3</sup> Ако научите одговоре на сва та питања,

<sup>3</sup> Ова брошура је главни део књиге „Одговори на заблуде о исламу“, Др. Закир Наик, Ел-Келимех, Нови Пазар, 2007. године, и можете је купити у штампаној верзији на босанском језику. (оп. рец.)

никад се нећете устручавати да се јавно декларишете као муслимани, да носите неку исламску етикету и да одговорите на све изазове.

### **Свака религија има своја обележја**

Хришћанска етикета је крст. Хиндуистичка етикета је ом, а понекад и тика -знак на челу. Јевреји носе специфичне капице на задњем делу главе. Лако ћете да их разликујете од муслимана. Дакле, свака религија има своја обележја. Сики су у Индији апсолутна мањина. Чине свега 2% становништва. Међутим, никада их нећете видети без обележја: турбан завијен око главе, карактеристичан само за њих. Толико су доследни том обележју, да се на Западу стекао утисак да су они репрезентативни Индијци, иако они то нису. Кад год виде сике на улици или телевизији, одмах знају да је из Индије и замишљају да се сви Индијци тако облаче. Сики заиста јесу доследни своме обележју. Рез обзира да ли су правници, војници или обични радници, не скидају турбан.

Док сам боравио у Канади, био сам шокиран занимљивим сазнањем о једном сиду који је имигрирао у Канаду. Хтео је да се пријави у војску, али су га одбили, под изговором да најпре мора скинути турбан, па онда да аплицира за пријем. Тужио је војску пред канадским судовима и добио случај. Дозвољено му је да служи војску Канаде не одричући се турбана.

### **Довољно је да вас виде**

Код нас је, нажалост, другачије. Пуно је примера да послодавац каже: "Можеш да радиш код нас, под условом да обријеш браду." - па је многи без размишљања обрију. Наша срамота. Многи од нас се боје да носе етикету муслимана и да се идентификују као муслимани. Божији Посланик, мир над њим, је наредио да се у џамију приликом обављања бајрам-намаза поведу деца и жене, па чак и оне које не могу да клањају због менструације или постпорођајног стања.<sup>4</sup>

Која је сврха ове његове наредбе? Пожељно је да се бајрам-молитва обавља у што већој скупини, на отвореном. Раније је био обичај да се сви муслимани из три суседна села сакупе на заједничко место и обаве бајрам-молитву. У градовима се то теже изводи, али се ипак трудимо да нам заједнице буду што веће.

Када се сви муслимани из три суседна села сакупе, њихов број може да достигне и неколико хиљада. Задивљени бројком, муслиманима расте самопоуздање.

Замислите пример аутобуса у коме се налази једна муслиманка, обучена по исламским прописима. У истом аутобусу се налази још десетак муслимана са јасним исламским обележјима, тј. са брадама и белим капицама. Они се међусобно не познају, нити познају ову муслиманку. Међутим, уколико у аутобус уђе немуслимански склони насиљу и малтретирању муслиманки, тешко да ће да се усуде да овој муслиманки добаце било какву ружну реч, јер ће их уплашити чак и само присуство муслимана са исламским обележјима, па макар ти муслимани били старији људи. Дакле, довољно је само њихово физичко присуство као превенција многих лоших појава у друштву. Ношење исламских обележја чини чуда. Не користи само вама, већ и осталим муслиманима.

<sup>4</sup> Сахихул-Муслим, Књига езана, поглавље 314, хадиси 1932-1934

### Најгора псовка на свету

Међу нама је живео један стари, добри муслиман. Редовно је обављао молитве и све остале исламске дужности. Обавио је и ходочашће. Био је узоран муслиман, са најлепшим понашањем. Међутим, на себи није носио никакву "етикету", никакво обележје које би га идентификовало као муслимана. Није имао браду, нити је носио капу. Једног дана је изашао на улицу, да купи мало воћа. Пришао је дечаку који је продавао воће и купио код њега шта му је требало. Затим је упитао: "Сине, како се зовеш?", а дечак одговори: "Зовем се Ахмед." Старац поново упита: "Зашто ми ниси назвао селама, Ахмеде?" Дечак одговори: "Чико, мислио сам да си хиндус." Замислите, дечак овог побожног и питомог старца назива многобошцем. Највеће понижење које можете приредити неком муслиману је да га назовете многобошцем. Многобоштво је једини грех који Бог никада неће да опрости. Опростиће све осим многобоштва, коме буде хтео, али ширк/приписивање Богу друга никада и никоме неће опростити, осим онима који се искрено покају. Зато, када муслимана назовете многобошцем, изговорили сте му највећу увреду која постоји. Бог је многобошцима забранио Рај. Њихово вечно пребивалиште ће бити у Ватри. Сада вас питам: ко је крив у наведеном примеру - дечак или стари хаџија? Не можете да кривите дечака. Дечак је недужан, јер на овом старом хаџији није приметио исламска обележја. Крив је, дакле, старац. Ако твоја етикета и обележје показују свима ко си, носи их.

### Обележје муслиманке

Узвишени Бог каже:

**А реци верницама нека оборе погледе своје и нека воде бригу о стидним местима својим; и нека не дозволе да се од украса њихових види ишта осим онога што је ионако спољашње, и нека вела своја спусте на груди своје; нека украсе своје не показују другима, то могу само мужевима својим, или очевима својим, или очевима мужева својих, или синовима својим, или синовима мужева својих, или браћи својој или синовима браће своје, или синовима сестара својих, или пријатељицама својим, или робињама својим, или мушкарцима којима нису потребне жене, или деци која још не знају која су стидна места жена; и нека не ударају ногама својим да би се чуо звекет накита њихових који покривају. И сви се Богу покајте, о верници, да бисте постигли оно што желите.** (Кур'ан, поглавље Светлост, одломак 31.)

У Часном Кур'ану и веродостојним хадисима се наводи шест основних критеријума хиџаба (прописана одећа) за мушкарце и жене. Једина разлика је у првом критеријуму, док су осталих пет исти за обоје:

- 1) Мушкарац мора бити покривен најмање од пупка до испод колена. Жена мора покрити цело тело, осим шаке и лица. Неки учењаци дозвољавају да стопала буду, такође, откривена.
- 2) Одећа не сме бити тесна. Неки муслимани носе тако уске фармерице, да се оцртавају делови тела од пупка до испод колена. Таква одећа је забрањена.
- 3) Одећа не сме бити прозирна. Можете носити одећу од лаких и танких материјала, али она не сме бити прозирна.
- 4) Одећа не сме бити тако упадљива, да привлачи пажњу супротног пола.

5) Одећа не сме бити имитација неверничког начина облачења. Муслимани не смеју носити ништа што на себи има јасан симбол неверника, као што су крст, ом, тика и други.

6) Не смете носити одећу која подсећа на супротни пол. Ако је ношење минђуша резервисано само за жене, мушкарци их не смеју носити.

Узвишени Бог наводи разлог прописивања специфичног хиџаба за жене:

**Тако ће се најлакше препознати па неће напастоване бити.** (Кур'ан, поглавље Савезници, одломак 59.)

Најчешће жртве напастовања и силовања су изазовно обучене жене, које привлаче пажњу покварењака. Постоје приговори да у одређеним ситуацијама жене са хиџабом изгледају чудно у маси неисламски одевених жена, па због тога неки не препоручују ношење хиџаба. Слажем се да се и то може десити - да такве жене буду чудне. Међутим, имајте на уму да, када неко гледа у такву жену, не гледа је са пожудом, већ са поштовањем. У изазовно обучене девојке, са мини-сукњама, мушкарци гледају искључиво са пожудом. Ако гледају у исламски одевену девојку, то је само зато што је јединствена и што заслужује поштовање. Слободно упитајте покривене муслиманке, оне ће вам то потврдити. Људи их поштују. Хиџаб уздиже жену.

Неки говоре да само црна женска одећа долази у обзир. Не постоји ниједан аргумент у исламском верозакону који то наређује. Можете носити коју год желите боју, под условом да не привлачи пажњу супротног пола. Можда неки преферирају црно зато што се не мора тако често прати као бело. Избор је ваш. Носите коју год желите боју, све док је хиџаб у оквирима верозакона.

### **Име као обележје**

У мешовитим срединама, као што је средина из које ја потичем, чест је случај да муслимани носе имена или презимена која су специфична за немуслимане. Постоје муслимани са презименом Наик, али постоје и хиндуси са истим презименом. На основу презимена, тешко ћемо разликовати муслимана од немуслимана. Из животописа Божијег Посланика, мир над њим, је познато да он никада никоме није наредио да промени презиме (припадност племену). Презиме указује на корене породице, чему ислам придаје велику важност.

Осим презимена, која могу бити заједничка муслиманима и немуслиманима из исте области, дешава се и да имена буду измешана. Код имена: Абдуллах, Мухаммед, Закир и других, нема сумње да су исламска и да их носе само муслимани. Таква имена су јасна исламска етикета.

### **Етикета као пословна политика**

Кад се неки муслиман жели придружити нашој организацији, у првом разговору му саопшtimo један од главних услова: сваки упошљеник мора да носи исламско обележје - браду и белу капу. Без обзира да ли вам се свиђало или не, уколико се желите придружити ИРФ-у, морате да носите та два обележја. Ако их, уз то, носите ради Божијег задовољства, имаћете сигурну награду.



Будите поносни на своја исламска обележја, као што су лекари поносни кад им уз име стоји титула "доктор". Тако их људи лакше препознају и могу да затраже медицинску помоћ, уколико им затреба. Исто тако, сви људи би требали у вама, муслиманима, препознати лекаре за душу. Када вас угледају са капом и брадом, да без устручавања приђу и поставе вам неко питање у вези ислама. Ваша етикета може помоћи и муслиманима који су странци у вашем граду. Ако желе пронаћи џамију да клањају, или место са халал-храном, најпре ће прићи вама који имате исламско обележје, јер у вас имају највише поверења.

### Нове врсте обележја

Муслиманску кућу ћете лако препознати по плочама и украсима на којима су исписани кур'ански одломци или Божија имена. Како се технологија развија, појављују се нова обележја. Постоје сатови који се оглашавају езаном кад наступи одређено време молитве. Неки муслимани, уместо стандардног звона у кући, постављају уређај који изговара селам: "Есселаму алејкум!" На сличан начин, препознаћете канцеларију у којој раде муслимани. На столу или на зиду су слике и украси са исламским мотивима. Дакле, постоје разни начини да се идентификујете као муслимани, где год да се налазите. На самом улазу у нашу организацију, ИРФ, стоји плоча са написаним одломком: **"Једина вера код Бога је ислам."** То је јасна индикација да та установа припада муслиманима. Постоје обележја и за аутомобиле, разни украси и налепнице, које указују да је власник возила муслиман. Недавно сам у Саудијској Арабији видео веома интересантан уређај који се уграђује у аутомобил. Чим упалите аутомобил, зачује се глас који учи путну молбу. Неки муслимани својим зградама и пословним дају исламска имена. То је у неким ситуацијама и мени лично много значило, јер сам, доласком у неки нови град, увек знао која зграда сигурно припада муслиманима.

Истицање исламских обележја чини чуда. Муслимани који су поред вас ће научити нешто ново, али и немуслимати, који ће вам поставити неко питање у вези ислама, а на вама је да искористите прилику за мисионарство.

Муслиман никада не би смео да се устручава да носи исламска обележја. Једини разлог неношења обележја је несхватање да је ислам најбољи могући начин живота. Ако носите обележје, то је као да свима око себе говорите: "Ја сам муслиман, онај који следи веру истине." Кад год се истина и лаж сукобе, истина увек изађе као победник. Неки се боје да ће, истицањем исламских обележја, изгубити муштерије. Такви морају имати на уму да ће придржавање ислама донети само корист њему и његовом послу. Узвишени Бог каже у Кур'ану:

**И реци: "Дошла је истина, а нестало је лажи; лаж, заиста, нестаје!"** (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 81.)

У природи лажи је да нестане чим се појави истина. Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова.

### Шта ако су нам животи угрожени

**Питање:** У Индији је 90-их година дошло до великих нереда и агресије против муслимана. Непријатељи су убијали све муслимане који су имали исламска обележја. Можда бисмо, због тога, требали избегавати ношење обележја када су нам животи угрожени.

**Одговор:** Свако правило има изузетке. Под присилом, без своје воље, можете, чак, починити и многобоштво. Уколико вам неко прислони поштољ на главу и пита вас: "Да ли си муслиман или многобожац?", ако је то последњи начин да спасите свој живот, можете изговорити речи које формално изводе из вере, под условом да сте у срцу и даље верници. То је једини случај када је дозвољено јавно се одрећи ислама, али само језиком. Сличан је случај са нередима о којима сте причали. Тада је дозвољено уклонити исламска обележја, јер је у питању живот и смрт. Ако вас неко оружјем присили да се одрекнете ислама, можете му се супроставити и постати шехид (онај који да живот за Божију веру), а можете се одрећи да бисте спасили живот. Обоје је дозвољено. У случају да ме неко присиљава да се пред великим бројем људи одрекнем ислама, радије бих му се супроставио и постао шехид. Можда ћу, на тај начин, распламсати верска осећања код муслимана који посматрају. Кур'ан Часни на неколико места потврђује да нам Бог неће уписати у грех уколико нешто учинимо под присилом, јер је Он Милостиви и Самилосни.

Није то једина ситуација када оно што је забрањено постаје дозвољено. У случају да се нађете на месту где не постоји никакве друге хране осим свињетине, дозвољено вам је да поједете онолико колико ће вас одржати у животу. Чим дођете до чисте хране, свињетина поново постаје забрањена.

Упознао сам много муслимана који су за време агресије уклонили исламска обележја, али су их одмах након смиривања ситуације поново вратили. Поново су пустили браде и почели да носе беле капе. Међутим, лично сам упознао на стотине људи који пре агресије нису имали никаква обележја, али су их одмах након ње почели да носе, хвала Богу.

### Песимисти и оптимисти

**Питање:** Неки муслимани тврде да не носе исламска обележја, попут браде и капе, јер признају да су понекад умешани у лоша дела, као што су варање, подмићивање и слично. Ако носе исламска обележја, а чине споменуте грехе, то ће само да нанесе штету исламу. Да ли су у праву?

**Одговор:** Постоје две врсте људи: песимисти и оптимисти. Песимисти су људи попут ових које сте споменули. Унапред су признали да ће поклекнути пред искушењем преваре, подмићивања, лажи и сличних активности. Зашто не би постали оптимисти, па да уместо тога почну да носе исламска обележја, а када им се укаже прилика да почине какав грех - да се сете: "Носим исламско обележје. Како ћу ја да варам!?" На тај начин ће себе спасити од грешења.

**Питање:** Докторе Наик, и ја се бавим проучавањем компаративних религија. Често се сусрећем са немуслиманима. Сматрам да је у неким ситуацијама боље не носити браду и капу, јер на тај начин имам бољи приступ саговорницима.

**Одговор:** Свако има право на своје мишљење. Брате, ако си мисионар, ако позиваш у ислам, наведи ми бар један разуман разлог зашто би твоја брада или твоја капа стајали на путу чињења мисионарства? И ја сам исламски мисионар. Путујем широм света. Никада ми моја исламска обележја нису отежавала посао. Напротив! Само ми олакшавају посао. Уколико мислиш да ће ти брада отежати потивање у ислам, онда неку ставку о мисионарству ниси добро разумео. Ако нешто не разумеш, онда се за савет обрати експертима у тој области, сходно 43. одломку поглавља Пчеле: **Питајте учене, ако не знате.** Изволи брате, желиш нешто додати?

**Питалац:** Да. Ви сте професионални даија и само тим послом се бавите. Ја сам бизнисмен, али желим да се бавим мисионарством у току посла, на пример док разговарам са муштеријама немуслиманима у мојој канцеларији. Имам колеге који носе браду. Њима немуслиман не прилазе, нити са њима започињу разговор. Са мношврло лако започињу разговор.

**Др. Наик:** Пре него што сам постао даија, био сам лекар. Напустио сам тај посао, да бих се бавио најбољим занимањем које постоји на свету, а то је позивање у ислам, сходно 33. одломку поглавља Објашњење. Међутим, чак и док сам студирао медицину, носио сам белу капу и пустио браду. Имао сам доста колега немуслимана. Некима су сметала моја исламска обележја, али су ме сви волели, хвала Богу, јер сам се лепо понашао и био сам мудар.

Узвишени Бог каже:

**На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и с њима не најлепши начин расправљај!** (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 125.)

Мораш да користиш мудрост у приступу, тако да им твоја брада не смета. Поклони им исламска видео-предавања. Говориш о разговорима на индивидуалном нивоу, покушаваш привући пажњу појединаца. Хвала Богу, иако имам јасна исламска обележја, на стотине и хиљаде људи је прихватило ислам слушајући аргументе које износим. Комплекс ниже вредности нас тера на одустајање од јасног изјашњавања да смо муслимани. Ако сте уверени да је ислам најбоља вера, зашто се бојите да то учините на себи видљивим? Саветујем ти да од данас пустиш браду, па да оним саговорницима кажеш: "До сада нисам носио браду, а сада је носим. Ако сте ме раније ценили и поштовали, да видим хоћете ли и даље имати позитивно мишљење о мени, јер ја сам иста особа као раније. Нисам се променио."

### Сви смо Божији

**Питање:** Уколико немуслиман умре, да ли кажете: "Сви смо Божији и Њему се враћамо"?

**Одговор:** Заблуда је мислити да се речи: "Сви смо Божији и Њему се враћамо" изговарају само у случају нечије смрти. Ове речи се изговарају приликом било којег искушења, па макар се неко спотакао и безазлено пао.

Смемо ли ове речи да изговоримо када умре немуслиман?

"Сви смо Божији и сви ћемо се Њему вратити." Бог је створио и муслимане и немуслимане. Сви смо Божији. Немуслиманци нису настали ван домаћаја Божије воље. Ко год умре, враћа се једино Богу. Стога, нема сметње изговорити ове речи када добијемо вест о смрти немуслиманца. Наравно, не смемо се молити за немуслиманца. Забрањено је молити Бога да опрости многобошцу, јер је умро у многобоштву и неверовању. Ко умре као мушрић/многобожац, Бог му никада неће опростити. Међутим, нема сметње да поводом било чије смрти кажете: "Сви смо Божији и сви ћемо се Њему вратити."

### Ношење гулабије - исламске одеће

**Питање:** Зашто само Арапи могу да носе гулабију, када је и Божији Посланик, мир над њим, носио исто? Путовао сам до Медине, хвала Богу. Тамо су ми рекли да не треба носити гулабију, јер ће ме саудијска полиција казнити.

**Одговор:** Не знам одакле вам та информација да гулабију не носи нико осим Арапа. Широм света сам видео муслимане који носе гулабију. Носио сам је и ја неколико пута, али се нисам навикао. То није никакав проблем. Кома се свиђа, нека је носи, а коме не прија, нека носи нешто друго. Дакле, заблуда је да је гулабија резервисана само за Арапе. Можда је информација коју сте чули део става да само Саудијци могу носити онај црни круг на глави, чиме се распознају да су Саудијци. Ако је тај црни прстен на глави симбол Саудијаца, онда избегавајте да га носите уколико нисте рођени Саудијац. Међутим, никада нисам чуо да је било ко приговорио за ношење гулабије, а у Мекку и Медину сам путовао небројено пута, хвала Богу. Кад добијете неку информацију, добро је проверите пре него што поверујете у њу и почнете да је преносите другима.

### Када покварене девојке носе хиџаб

**Питање:** Често се дешава да девојке носе бурку, али када дођу на колеџ, скидају исламску ношњу и носе уске фармерице и мајице. Тиме су бациле сенку на све остале муслиманке са никабом, за које се, због ових девојака, мисли да су све сумњивог морала. Такође, дешава се да девојке облаче бурку само да би сакриле свој идентитет док одлазе са момцима на забаве. Како коментаришете ове појаве?

**Одговор:** Уколико је тај колеџ/факултет само за девојке и уколико на њима не ради ниједан мушкарац, онда нема сметње да те девојке скину мараме за време часова. Ипак, знам да неке девојке скидају хиџаб чак и на мешовитим колеџима. То што неколицина девојака ради, уопште не утиче на наредбу о ношењу хиџаба. Узимати пример таквих лоших изузетака и генерализовати их на све муслиманке је погрешно и злонамерно. Не можете рећи да не треба носити хиџаб или никаб само зато што их неке девојке злоупотребљавају. То је исто као кад бисте рекли да нећете возити Мерцедес, јер сте видели како је неки лош возач слупао свој Мерцедес. Напротив, управо због тога што неке девојке на лош начин представљају исламски начин ношње, муслиманке би требале рећи: "Ми ћемо носити бурку и доказати да су муслиманке чедне и да исламка ношња нема никакве везе са грешкама појединаца!"

### Зашто покривене муслиманке остају неударене

**Питање:** Неисламски и изазовно обучене девојке привлаче муслиманске младиће, који се са њима жене. Због тога, велики број покривених девојака се тешко удаје. Који је ваш коментар?

**Одговор:** Сестро, посаветоваћу те као брат. Добро је, хвала Богу, што такви момци не желе да се ожене са тобом. Чак и да ти понуде брак, требала би их одбити! На основу хадиса Божијег Посланика, мир над њим, људи траже брачног друга на основу четири квалитета: лепоте, богатства, угледа и вере. Вера је најбоља особина. Ако нема вере, узалудни су остали квалитети. Младић којег занимају само неисламски и изазовно одевене девојке је вероватно муслиман само на језику. Ти, као чедна муслиманка и верница, бирај младића који је попут тебе. Бог ће, Својом вољом, дати да те запроси онај чијим моралом си задовољна. Немој падати у очај и не прихватај понуде од неморалних младића.

### Дужина браде

**Питање:** Одлучио сам да од данас, ако Бог да, пустим браду. Занима ме која дужина браде је обавезна? Морам ли пустити дугу браду, или је довољно да она буде препознатљива као исламско обележје?

**Одговор:** Честитам, брате. Хвала Богу што си одлучио да пустиш браду. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: **"Разликујте се од многобожаца. Пуштајте браде и кратите бркове."** Дакле, пуштање браде је обавезно. У овом хадису не постоји наредба о њеној дужини. Од твоје привржености исламу зависи колика ће да буде дужина твоје браде. То је слично примеру пет дневних молитви. Оне су обавезне. Међутим, ко жели више добрих дела и већу награду код Бога, обављаће, поред обавеза, и суннете и друга добровољна дела. Ко је истински привржен исламу и жели следити праксу Божијег Посланика, мир над њим, распитаће се о томе како је он практиковао све исламске прописе. Оно што је минимум јесте да се пусти брада. Међутим, Божији Посланик, мир над њим, и његови другови су пуштали дуге браде. Ел-Бухари бележи да је Ибн Омер, Бог био задовољан њиме, након обављене умре, ухватио за своју браду и одрезао све што је било испод дужине од четири прста. Дакле, само пуштање браде је обавезно. Њена дужина од четири прста и више је похвално.

### Присила у вери

**Питање:** Може ли муслиман присилити супругу, сестру или ћерку да се придржавају неких исламских прописа?

**Одговор:** Питање се тиче физичке присиле, али ја ћу дати шири одговор. Наравно, сваки човек је дужан да подстиче на добро, нарочито ужу родбину. Најпре их мора уверити, користећи кур'анске одломке, хадисе, мудрост и логику. Што се тиче присиле, постоје разне врсте, а не само физичка присила. Економска присила, на пример, може бити ефикасна. Отац може да каже ћерки: "Дајем ти новац за све што ти треба. Финансирам твоје студије. Ако ме не послушаш, прекидам ти сва финансијска давања." Та врста присиле, уколико ће дати резултате, дозвољена је. Зашто да не? Ако ће примена физичке силе донети резултате, можемо је користити, али строго у оквирима ограничења која су дата у Кур'ану и веродостојним хадисима. То се може применити само када деца одбијају

обављати обавезне молитве. Али, увек морате приступити мудро. Присила у оквиру строгих ограничења је дозвољена само као последње средство. Присила може бити и у виду бојкотавања комуникације. Може је користити и супруга, да би присилила мужа да обавља молитву. У нашој подсвести се ствара слика да само мушкарац има моћ присиле. Није тачно. И жене имају бројна средства присиле на располагању. Брачни другови нису у заједници само ради задовољства. Они морају једно другоме да буду подстрек за чињење добра. Узвишени Бог каже:

**Оне су одећа ваша, а ви сте њихова одећа.** (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак187.)

